

கார்ட்டூன் பொம்மைக்குக் குரல் சொடுப்பவன் - குறியீட்டுப் படிமங்களில் வெளிப்படும் வாழ்வு

கெ. பெனடி அ. *

அ¹ தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி, தைக்காடு, திருவனந்தபுரம், கேரளா-695014 இந்தியா

Cartoon Doll Voice Clicker - Life Expressed in Symbolic Images

K. Benady a,*

^a Department of Tamil, Government Arts college, Thycaud, Thiruvananthapuram, Kerala-695014, India

* Corresponding Author:
benadyktamil@gmail.com

Received: 16-06-2021
Revised: 27-09-2021
Accepted: 08-10-2021
Published: 30-10-2021

ABSTRACT

Tamil poetry has a very long tradition. Only a few languages in the world have such a long tradition. The poetic content and form of Tamil poetry have changed over time. In this way, it can be seen that Tamil poetry has transformed into a very rich one. Although various attempts have been made in Tamil under the influence of Western forms with the advent of modern poetry, Tamil scholars and poets do not seem to be aware that elements of such forms are also present in Tamil poetry. This article examines the life revealed through symbolic images in the poetry collection 'Cartoon Bommaikku Kurapaduvan' by poet Nesamithran.

Keywords: Nesamithran, Tamil poetry, Cartoon, Symbolic images

முன்னுரை

தற்கால கவிஞர்கள் வரிசையில் நேசமித்திரன் மிக முக்கியமானவர். தமிழ்க் கவிதை உலகில் நன்கு அறியப்பட்டவர். எளிய வடிவங்களில், சொற்களில் படிமங்களைப் புகுத்தி கவிதையை அசாதிதியமான தளங்களுக்கு நகர்த்தும் வல்லமை கொண்டவர். இவரது கவிதைகளில் படிமங்கள் மேலையியல் தாக்கங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் படிப்பதற்குச் சுவாரசியத்தைத் தருபவையாக இருக்கின்றன. முதல் பதிப்பு: டிசம்பர் 2010 இல் உயிர்மை பதிப்பக வெளியீடாக இக்கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது (Nesamithran, 2010).

படிமங்களும் குறியீடுகளும்

தமிழ்க் கவிதை மரபில் குறிப்பாகச் சங்க இலக்கிய மரபில் படிமம், குறியீடு என்பவை மிக முக்கியமானவை. தொல்காப்பியம் இவற்றை உள்ளுறை, உள்ளுறை உவமம், இறைச்சி என்று வவகைப்படுத்தும் (Sivalinganar, 1991). உள்ளுறை உவமம் என்பது தமிழ் இலக்கியத்திற்கே உரிய தனிநெறி. காதல் மாந்தர்கள் தம் குறிப்பினை அமைப்பதற்கு நம் முன்னோர் கண்டெடுத்த ஒன்றே உள்ளுறை உவமம்.

இவ்வுவமம் மிகவும் வலிவான கட்டுப்பாடுகளை உடையது. அகப்பொருளாம் ஐந்திணையில் மட்டுமே பயன்படுத்துவதற்கு உரியது. கருப்பொருள் என்னும் இயற்கைச் சூழலிலிருந்து புனையப்படுவது. வெளிப்பார்வைக்குச் செடி, கொடி, மரம், பறவை, விலங்குகளின் செயல்களைப் புனைவதுபோல் காணப்படும். இவற்றை நேரடியாக எடுத்துக் கூறுவது அகப் புலவர்களின் நோக்கமன்று. உட்கருத்தை உள்ளே வைத்துப் புறத்தில் வேறு கருத்துக் கூறுவர். அகமாந்தர்கள் கேட்போர் உணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் இவ்வுள்ளுறை வாயிலாகக் குறிப்பிட்ட மனவோட்டங்களை முன்னிறுத்துகின்றனர். இங்கு இடம்பெறும் காட்சிகள், அதாவது முதல், கருப்பொருள்கள் வெறும் இயற்கைப் புனைந்துரைகளாக இலக்கியத்தில் இடம்பெறாமல், அக மாந்தரின் மன உணர்வுகளை விளக்கிக் காட்டும் பின்புலங்களாகவே பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன.

தலைவியும் தோழியும் தலைவனின் கொடுமை கூறும் இடங்களிலும், தம் காதல் உணர்வை இயற்கை உயிர்களில் காணும்போதும் இறைச்சி² பயன்படுத்தப்படுகிறது. தலைவனிடம் வரைவு வேண்டும்போதும், வரைந்த தலைவன் பரத்தமை காரணமாகப் பிரிந்தபோதும் தலைவி தோழியரால் உள்ளுறை பயன்படுத்தப் படுகிறது. தம் உள்ளக்குறிப்பைச் சுட்ட விரும்பும் மன உந்துதல், உள்ளுறையைப் பயன்படுத்தும் அகமாந்தர்க்கு இருத்தலின் கேட்போர் எதிரில் இருக்கும்போதே உள்ளுறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. மன ஆசையை அல்லது ஆற்றாமையை வெளியிடும் நோக்கம் இறைச்சியைப் பயன்படுத்தும் அகமாந்தர்க்கு இருத்தலின், கேட்போர் இல்லாத சூழலிலும் இறைச்சி பயன்படுத்தப் படுகிறது என்று டாக்டர் ஆ.இராமகிருஷ்ணன் குறிப்பிடுகிறார் (Ramakrishnan, 1982).

படிமங்களோடு ஊடாடும் வாழ்வு

படிமங்களோடும் குறியீடுகளோடும் ஆரம்பமாகும் கவிதை அப்படியே தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்து சென்று அவ்வாறே தனது பயணத்தை நிறுத்திக் கொள்கிறது. ஆனால், வாசகனின் மனதில் இது எதுவாக இருக்கும் கவிஞர் எதை நினைத்து இந்த வார்த்தையை, இந்தக் குறியீடை, இந்தப் படிமத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பார் என்கிற பயணத்தைத் தொடர்ந்து நகர்த்திச் செல்கிறது. இதுதான் இக்கவிதைத் தொகுதியின் வெற்றி என்று நினைக்கிறேன். இதன் தோல்வியும் கூட இதுவாக அமைந்து விடுமோ என்கிற அச்சமும் எழுகிறது. காரணம், வெகுசன மக்கள் மனம் திரை இசைப்பாடல்களைக் கவிதை என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிற சூழலில் இத்தொகுப்பு அவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தையே அளிக்கும். ஏன் கல்விச் சூழலில் இருக்கும் பேராசிரியர்களுக்குக் கூட இது ஏமாற்றத்தை அளிக்கலாம்.

போன்சாய் மரமும் டெரகோட்டா குழந்தையும் என்னும் முதல் கவிதை குறியீடோடு; இன்றைய நகர வாழ்வின் எதார்த்தத்தை எடுத்துரைக்கிறது. “நட்சத்திர மீன் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, கழிவறைக்கு” (ப.13) என்னும் குறியீட்டுப் படிமம் புகழ், பணம் என வாழ்வின் முக்கியத்துவம் எது எனக் கருதி வாழும் மனிதர்களின் வாழ்வு கழிவறையை நோக்கியே நகர்வதாக கூறுகிறது (Nesamithran, 2010). சமூக வளர்ச்சி என்பது சாத்தியமே இல்லாத நகர வாழ்வில், குழந்தைகள் எதிரிக்கும் கூட சதுரங்கக் காய்களை நகர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று கவிஞர் கூறுவதும், சர்க்கஸ் மிருகம், டெரகோட்டா குழந்தை, பறவைகள் என கவிதை ஒரு குறியீடுகளின் குழுமமாகக்

குவிந்து கிடந்து வாசகன் மனதை பல திசைகள் நோக்கி பயணிக்கச் செய்கிறது. அதுவும் வெறுமனே அல்ல தேடும் ஆர்வத்தோடு. நகர வாழ்வு தன் பண்பாடு சார்ந்து பலவற்றையும் இழந்து போன்சாய் மரங்களாக மாறிவிட்டது என்பதை இக்கவிதை உணர்த்துகிறது.

தொடர்பில்லாத குறியீடுகள்

ஒன்றிற்கொன்று தொடர்பில்லாத குறியீடுகள், படிமங்களை கவிஞர் பயன்படுத்தியுள்ளார். உதாரணத்திற்கு இக்கவிதை தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள “உதிரம் படிந்த கைக்குட்டை” (ப.14) கவிதையைக் கூறலாம் (Nesamithran, 2010). குறியீடு அல்லது படிமம் அவர் கருதும் கருத்துகளோடு முடிந்து விட்டதாகக் கூறினாலும் மையக்கருத்து என்கிற சரடில் அக்குறியீடுகள் அல்லது படிமங்கள் கோர்க்கப்பட்டிருப்பதாகவே உணர்கிறேன். உதாரணத்திற்கு மேலே கூறிய கவிதையையே கூறலாம். இது இவரது கவிதை உத்தியாகக் கருதலாம் என நினைக்கிறேன். “ஒற்றைக் கடவுளுக்கு எத்தனை கல்லறைகள்” “பிராயம் தெலைந்த பெண்”, “உதிரம் படிந்த கைக்குட்டை”, “முதிர்ந்த மரம்” எனத் தொடரும் குறியீடுகள் சமூக நடைமுறைகளை விவரித்துக் கொண்டே “இந்தக் கிரகம் எய்தும் அச்சுதாரம், நேயத்தால் பகிரும் முத்தங்களால் ஆனது” என அவரது நம்பிக்கையோடு முடிவடைகிறது. இக்கவிதை மத அடையாளங்களை, மத நம்பிக்கைகளைக் குறியீட்டுப் படிமத்தோடு அணுகி, எதிர்ப்பு எதையும் உருவாக்கிக் கொள்ளாமல் சித்தர் கலக மரபைத் தாங்கிக் கலகக் குரலோடும் நம்பிக்கையோடும் நகர்கிறது.

காதல், அந்தக் காதலில் வெளிப்படும் பெண் பற்றிய சித்திரிப்பு, பெண்ணின் அகவெளி அதற்குப் புறம்பாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள அவளது புறவெளியை “நிலாக்குவளை மிதக்கும் நிசி” (ப.16), “ரப்பர் பால் வழியும்” (ப.17) கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன (Nesamithran, 2010). சமூக அவலங்களை, தனிமனித உணர்வுகளை, தற்கொலையின் அரசியல்களை, ஆண்மையின் முன் மண்டியிட்டுக் கிடக்கும் பெண், ஆணிய மனோபவாம், யுத்த வடு, மரணம், கருணையை எதிர்பார்க்கும் மனம், சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு, கழிவறை, குழந்தை, பூனை, பெண், விஞ்ஞானம், விஞ்ஞானத்தின் அழிவு, விஞ்ஞானத்தின் உன்னதம், மனம், தொன்மை, கடவுள், கருவறை, கணிதம், பழைமை, வரலாற்றுத் திரிபு, கலவி, கலவியில் ஆண் உயர்வு. கருக்கலைப்பு, ஆணினது மிருக காமம், நெபுலா, லெமூரியா, நவீன உணவு என கவிதைத் தொகுதி முழுமையும் நவீன சமூகம் எதிர்கொள்ளும் அல்லது எதிர் கொண்டு வரும் நன்மைகளையும் பிரச்சினைகளையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டு பேசுகிறது இத்தொகுப்பு. நவீனத்தோடு தமிழின் தமிழினின் மேட்டிமை மனோபாவத்தையும் கேலி செய்கிறதா? அல்லது கொண்டாடுகிறதா என்பதை இவரது புனைவு உத்தியானது கேள்விக்குள்படுத்தி நகர்ந்து விடுகிறது.

“பரிசளிக்க விரும்பிய நாளில், பால் மாறிய செய்தி” (ப.17), “விடா நாட்களின், இரும்பு வாசன, கழிவறை தனிமையில், தோள் பற்றும் உன் பிம்பக் கரம்” (ப.17), “காற்றோவியங்களின் வழி பயணிப்பவள், கார்ட்டூன் பொம்மைக்குக் குரல் கொடுப்பவளானாள்” “பிரேதம் எரிப்பவள் வைத்த பெயர், புணர்சையில் புறம் முட்டிய பன்றி” என கவிதை தொகுதி முழுவதும் பெண் பற்றிய பெண்ணிய குரலாகக் கவிஞரின் குரல்களைக் கேட்க முடிகிறது (Nesamithran, 2010).

மேலும், “சமர்கள் தீர்க்காத ஒளியை முத்தம், குடித்துக் கொண்டிருக்கிறது” (ப.34) என்னும் வரிகள் உறவுகளின் பகையையும் உறவையும் பேசுகின்றன. உறவு என்பது காமத்தால் நிரம்பியுள்ளது என்பதை “எத்தனை முறை விலக்கி விட்டாலும், மீண்டும் உதட்டுக்குள் இருக்கிறது குழந்தையின், விரல்களாய் மார்பகம்” என்னும் வரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. வரலாறு எப்படி மாற்றியமைக்கப்படுகிறது என்பதை “மிதிவண்டி மிதிக்கும், பொருட்காட்சி எலும்புக் கூட்டிற்கு, பிணைக்கப் பெறுகிறது, பரதப் பெண்ணின் கரம்” (ப.37) என்னும் வரிகள் வெளிப்படுத்துகிறது. மிதிவண்டி, பொருட்காட்சி, எலும்புக்கூடு, பரதப் பெண், கரம் அனைத்துமே குறியீடாக அமைகிறது எனலாம். வாசகன் இதை எப்படி வேண்டுமானாலும் உருவகித்தக் கொள்ளலாம். இவரது இக்கவிதை தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகள் அனைத்துமே வாசகனின் புரிதலுக்கேற்றவாறு நிறம் மாறும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது எனலாம். அல்லது தன்னை அவரவர் மன உணர்வுப்படி நிறம் மாற்றும் தன்மை கொண்டதாக இவரது கவிதைகள் அமைந்தள்ளது என்றும் கூறலாம். தந்திரம், மந்திரம் நிரம்பியதாக இத்தொகுப்பின் பல கவிதைகள் அமைகின்றன.

முடிவுரை

இத்தொகுதியில் என் மனதைக் கவர்ந்த வரிகளாக “பிறகு வந்த தனித்த நிர்வாணங்களில், மீதமிருந்தது மிருகம்” (ப.44), “அம்புகள் குறித்த பயம், பறவையின் உடலை, எய்தத் தயாரான வில்லாக, ஆகாயத்தில் மிதக்க வைக்கிறது”, “தகன மேடை காத்திருக்கிறது. உடன்கட்டை ஏற”, “நான் பார்க்க, பனிக்குடத்தில் மதக்கிறதென் பிண்டம்” (ப.52), பிடிபட்ட போராளியின் நிர்வாணத்திற்கு, பிறகும் ஆயுதங்கள் தேடும் கரங்கள், தம் ஆயுதங்களை இயக்கத் துவங்குகின்றன” போன்றவற்றைக் கூறலாம்.

சமகால வாழ்வின் சந்தோசங்கள், துயரங்கள், யுத்தங்கள், சமாதானங்கள், வாழ்க்கையின் இருபுறங்கள், விஞ்ஞானம், அதனால் விளையும் அஞ்ஞானம், பெற்றவைகளும், இழந்தவைகளும் என கவிதை பல்வேறு விசயங்களை மனித சமூகம் மறந்துபோன விசயங்களைப் பேசுகிறது எனலாம். இத்தொகுப்பின் வெற்றிகளில் இதுவும் ஒன்று. படிமங்களும் குறியீடுகள் இத்தொகுப்பின் வெற்றி என்றால் அதுதான் இத்தொகுப்பின் தோல்வியாகவும் அமைகிறது.

References

- Nesamithran, (2010) Cartoon Bommaikku Kural Koduppaval, Uyirmai Veliyedu, Chennai, India
 Ramakrishnan, A. (1982) Agathinai Manthar Oor Aivu, Sarvodaya ilakkiya Pannai, Madurai, India
 Sivalinganar, A. (1991) Tholkappiyam Porulathikaram : Agathinaiyiyal Uraivalam, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License